

[Steenholdt]

sparelser ikke kan fjernes alligevel. Jeg synes, man derved på en måde prøver at ændre det grønlandske landstings vedtagelse, som om man ikke vil respektere det grønlandske landstings vedtagelse om, at man for én gangs skyld skal være solidarisk. Jeg er fuldstændig enig med alle partierne i Grønland. I sådanne sager skal man helst ikke ændre lovforslagene, hvis man ikke skal overtræde, hvad der står i hjemmestyreloven.

En ting vil jeg gerne påpege. Det er i forbindelse med lovforslag nr. L 58 om ændring af lov om den kgl. grønlandske handel, § 2, hvor der står: »... indførsel til Grønland af kød, slagteaffald og kødvarer ...«. Det er ordet »slagteaffald«, jeg ikke synes om. Jeg vil helst have, at de grønlandske fangeres og fiskeres produkter skal benyttes så godt som muligt i Grønland, i stedet for at der indføres slagteaffald fra de danske slagterier.

Ministeren for Grønland (Tom Høyem):

Jeg takker, som jeg så ofte har kunnet, for den positive behandling, der er sket af disse lovforslag.

Samtidig vil jeg gerne knytte nogle bemærkninger til noget af det, der har været sagt. Først til min forgænger, fru Tove Lindbo Larsen, som understregede, at udsættelsen fra den 1. januar 1984 til 1. januar 1985 viste, hvor vanskeligt dette egentlig er, hvor store beregninger der må til, og hvor stort et ansvar det er, Grønland nu overtager. Vi havde helst set, at det var lykkedes pr. 1. januar 1984, men det er nok det største og mest spændende område, Grønland overhovedet har overtaget indtil nu, og der er intet at sige til, at Grønland har ønsket, at dette skulle gennemarbejdes meget grundigt.

Fru Tove Lindbo Larsen talte også om personalereduktionerne og sagde med en antydning af polemik, at hun håbede, vi denne gang havde talt med organisationerne. Det gør vi normalt, og jeg ved godt, hvad det er, fru Tove Lindbo Larsen hentyder til, men vi taler naturligvis med organisationerne om det.

Hr. Collet tilsluttede sig og gjorde det endda med glæde, idet han sagde, at nu får hjemmestyret endnu mere indhold. Jeg synes, det er på sin plads her i dag at sige, at hjemmestyret pr. 1. januar 1985 i dobbelt forstand får mere indhold. Dels overtager man altså

nu denne vanskelige opgave med produktions- og eksportvirksomhed, dels blev det i går i EFs ministerråd aftalt, at Grønland samtidig går ud af EF eller får en OLT-ordning, og det betyder, at Grønland virkelig i dobbelt forstand selv vil bestemme over sine produkter.

Hr. Collet sagde også, at KGH fortsat måtte bistå, og det er overordentlig væsentligt. Jeg kan oplyse, at jeg så sent som i går aftes havde et møde med samtlige handelschefer fra den kgl. grønlandske handel, hvor vi meget detaljeret gennemgik, hvordan serviceaftalerne fremover skal være, for det er jo vigtigt, at det ikke bliver en amputeret del af KGH.

Hr. Povl Brøndsted understregede, at KGHs rolle blev mindre, og det er så sandt, som det er sagt, men jeg vil gerne af hensyn til de mange medarbejdere i KGH sige, at der af og til i den danske offentlighed har bredt sig en opfattelse af, at det er hele KGH, der overgår til det grønlandske hjemmestyre, og det er synd for de mange mennesker, der arbejder i KGH og skal arbejde der i mange, mange år i statens regie. Hele trafiksektoren, hele forsyningstjenesten er stadig væk i dansk regie, og ifølge det grønlandske landsting vil man tidligst overtage disse to meget store afdelinger i 1995.

Fru Birthe Hansen ønskede alt muligt held med på vejen, og det er vi mange der gør, men vi gør det også med den ængstelse, at det er en svær opgave, og jeg kan tilsige, at vi i alle detaljer vil hjælpe hjemmestyret med den opgave.

Endelig sagde hr. Dohrmann, at han gerne ville støtte forslagene, men dog mente, at staten ikke fortsat skal betale det beløb, man sparer ved denne overførelse. Der er altså forskelligt syn på selve hjemmestyreindholdet, for aftalen i hjemmestyreordningen er jo, at den danske stat hverken skal vinde eller tabe på overførelse af områder til Grønland.

Men jeg bør dog nok samtidig sige til hr. Dohrmann, at jeg er overbevist om, at de grønlandske myndigheder og de grønlandske politikere synes, at Grønlandsbudgettet administreres endog særdeles stramt i disse år, og at Grønlandsbudgettet naturligvis ikke kan undgå besparelser, ligesom vi må spare på andre ministeriers budgetter.

Endelig foreslog hr. Dohrmann, at statens boliger skulle overtages så hurtigt som mu-